

De Bijbel en het Huwelijk

Wat zegt de Bijbel over het Huwelijk?

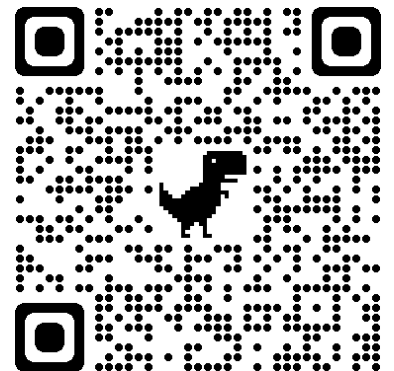
“Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde, want wie de ander liefheeft, heeft de gehele wet vervuld.” – Romeinen 13:8

Alle rechten voorbehouden ©2021 R. Brinkman

Meer weten?

Bezoek de website voor meer artikelen, bijbelstudies en video's over maatschappelijke, bijbelse en theologische onderwerpen.

Scan de QR-code om mijn website te bezoeken of klik op de link: <https://www.bijbelstudie.info>

De Bijbel en het Huwelijk

Wat zegt de Bijbel over het huwelijk? Bestaat er zoiets als een ‘Bijbels model’ qua huwelijk en schrijft de Bijbel voor hoe je moet trouwen, of je mag samenwonen of zelfs wel of geen [huwelijk tussen partners van hetzelfde geslacht](#) mag aangaan?

Afgelopen maandag waren mijn vrouw en ik dertig jaar getrouwd. We hebben er een mooie dag van gemaakt met elkaar. In het weekend waren we eerst [samen naar de dierentuin Wildlands Adventure Zoo in Emmen](#) geweest. We zijn echte dierentuin-liefhebbers en hebben de afgelopen jaren er al heel veel bezocht. De dierentuin in Emmen hebben we samen, met de kinderen, ook al vaak bezocht. Het is altijd weer fijn daar weer eens rond te lopen, te genieten van alle dieren en het “Samen uit” zijn!

De week er voor is één van onze dochters in het huwelijk getreden. Eveneens een mooie gebeurtenis met een mooie kerkdienst. Ook fijn dat het allemaal ook weer relatief normaal kon. Want de corona-bepalingen de afgelopen zestien(!) maand hebben ook op dit gebied een hoop roet in het eten gegooid voor veel mensen.

Het wonder tussen Man en Vrouw

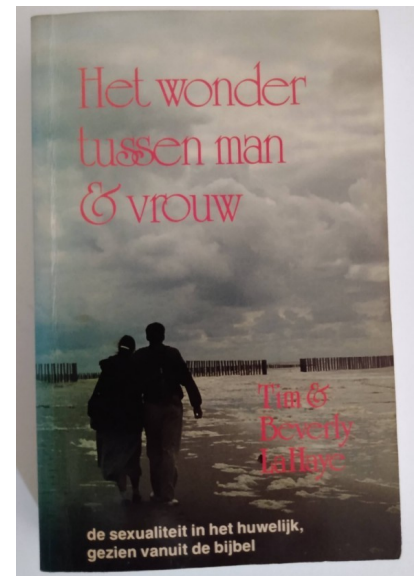
Toen mijn vrouw en ik ons verloofden kregen we het boek “Het Wonder Tussen Man en Vrouw”. Een boek, volgens de schrijvers, bedoeld voor pasgetrouwden. Want, typisch Amerikaans, in het boek stonden zaken waar een niet-getrouwd stel natuurlijk géén weet van behoorde te hebben.

In Nederland liggen dat soort zaken wat anders. Daarbij, als je een dergelijk boek pas gaat lezen nadát je getrouwd bent is het toch toch wel gedeeltelijk “mosterd na de maaltijd”. Beter ben je goed voorbereid als je een verbintenis aangaat met iemand!

Mystiek

De titel van het boek zet de toon voor hoe door veel mensen nog steeds naar het huwelijk gekeken wordt; iets wonderlijks, ‘mystieks’, en een verbintenis *uitsluitend* voor man en vrouw. Tegenwoordig wordt daar door veel mensen, ook Christenen, anders over gedacht.

Maar het bevat(te) ook een hoop praktische informatie waarvan ik denk dat ook jongehuwden nu er veel aan zouden hebben. Méde omdat zoveel dingen in onze tegenwoordige maatschappij (weer) onbespreekbaar zijn geworden. En veel van de zaken die benoemd worden nog stééds een probleem zijn.

Tijdgebonden

Dergelijke boeken zijn natuurlijk ook tijdgebonden. En vanuit een bepaalde (orthodox) Evangelische invalshoek geschreven. Desondanks was het voor veel christenen denk ik, zeker in zeer behoudende kringen, een eye-opener.

Wat zegt de Bijbel over het Huwelijk?

Het is maar nét wie je het vraagt! Want als ik één ding in de afgelopen dertig jaar (en meer) wel heb geleerd is dat wat er over het huwelijk onderwezen wordt in kerken en gemeenten voor een groot, zéér groot, deel afhangt van de interpretatie. Dat blijkt bijvoorbeeld heel sterk als je het hebt over het huwelijk van mensen van hetzelfde geslacht. Maar ook over onderwerpen als samenwonen en echtscheiding.

Wereldlijk huwelijk

Heel veel christenen maken de, mijns inziens, denkfout het wereldlijk huwelijk gelijk te stellen aan het ‘kerkelijk huwelijk’. Waardoor er allerlei (dogmatische) opvattingen die men heeft over het huwelijk “zoals dat volgens de Bijbel is” wil toepassen op seculiere huwelijken.

Dat kan niet. En wel om meerdere redenen.

1. het wereldlijk huwelijk wordt voltrokken tussen gelovigen maar ook ongelovigen. Wanneer een paar gaat trouwen, ongeacht religieuze achtergrond, vallen ze (allemaal) onder dezelfde wetgeving. Wanneer echter een ongelovig paar gaat huwen vallen zij *niet* onder de werking van het Bijbelse huwelijk – en zelfs een gelovig paar hoeft daar niet per definitie onder te vallen zoals we straks zullen zien;

2. het wereldlijke huwelijk is precies dat: een huwelijk onder het gezag van de seculiere, wereldse, overheid. De kerk heeft hier geen bemoeienis mee, laat staan dat er Bijbelse normen en waarden toegepast kunnen worden.

3. (want) kerk en staat zijn gescheiden.

Vandaar ook dat ik van mening ben dat de kerk geen enkele mening moet of zelfs niet kán hebben over het wereldlijke huwelijk. Het is gewoonweg niet relevant wat de overheid wel of niet voorschrijft of toestaat op dat gebied op één uitzondering na: de wet bepaalt dat er niet 'in de kerk getrouwd kan worden' als er géén wettelijk, wereldlijk, huwelijk heeft plaatsgevonden.

Het is niet voor niets dat Jezus heeft gezegd "laat de doden hun doden begraven" ^{Matt 8:22}. Met andere woorden, wat de wereld doet, wil, zegt of denkt is niet relevant voor ons. We kunnen de Bijbelse opvattingen, laat staan onze interpretatie er van, niet toepassen op de maatschappij.

Met name orthodoxe en reformatorische christenen (SGP bijvoorbeeld) maken de denkfout de maatschappij te willen onderwerpen aan de Bijbelse normen en waarden. De [Nashville-verklaring](#) is daar een exemplarisch voorbeeld van.

Kerkelijk huwelijk

Eerder schreef ik over het huwelijk het volgende:

Een grote vergissing die, in mijn ogen, wordt gemaakt is dat het burgerlijk huwelijk op één lijn wordt gesteld met de kerkelijke inzegening van de relatie. Overigens [bestaat die kerkelijke inzegening](#) nog niet eens zo lang in Nederland.

Wie zich een beetje verdiept in het huwelijk en de gewoonten en gebruiken in de afgelopen eeuwen ziet dat er toch regelmatig andere gewoonten en gebruiken waren.

De kerk speelde daarin soms een vreemde rol. Zo was het huwelijk bedoeld om de [seksualiteit te beteugelen](#), zowel "binnen als buiten het huwelijk". Het huwelijk was, en is dat nog steeds, bedoeld om monogamie als norm te hanteren. Oók het huwelijk tussen twee personen van hetzelfde geslacht. Dat is namelijk de norm in onze cultuur.

Het huwelijk is jarenlang, in Europa, helemaal geen norm geweest, laat stáán een kerkelijk huwelijk.

Volgens Augustinus was seksualiteit per definitie zondig. Getrouwde mensen konden een zondig leven weliswaar deels compenseren door een combinatie van huwelijkse trouw en het voortbrengen van kinderen, maar een maagdelijk leven genoot toch de voorkeur.

Een bruiloft was daarom in de ogen van de kerk geen reden tot een feestje en zeker niet in het huis van God. ([Historiek](#)).

Pas in de 13^e eeuw werd het huwelijk een (kerkelijk) “sacrament” en in 1580 werd door de Staten van Holland bepaald dat mannen en vrouwen die wilden huwen “dit moesten melden aan predikant of magistraat”. Met andere woorden: een melding bij de predikant, burgemeester of rechterlijke macht dat men ‘gehuwd’ was, was voldoende.

Zoals ik [eerder ook al eens schreef](#): Bijbels gezien bestaat er helemaal niet zoiets als ‘een *kerkelijk* huwelijk’. Het zou een studie op zich vergen maar in de Bijbel is het huwelijk óók (gewoon) een reguliere “juridische overeenkomst”. Een burgerlijk huwelijk dus waarbij de predikant de (juridische) rol van ‘getuige’ vervulde en de eventuele noodzakelijke dingen regelde voor een vastlegging van dit huwelijk.

*Binnen de protestantse kerkgenootschappen **spreekt men niet van een kerkelijk huwelijk**. In de kerk vraagt men slechts om een zegen en beschouwt men het als een bevestiging van datgene wat eerder al in het gemeentehuis heeft plaatsgevonden.*

Binnen de Katholieke Kerk wordt het kerkelijk huwelijk beschouwd als sacrament, als eigenlijke huwelijksluiting voor zover de partners katholieke christenen zijn, en zodoende als gelijkwaardig aan het burgerlijk huwelijk voor niet-katholieke paren. Het burgerlijk huwelijk voor katholieke paren wordt als louter administratieve handelingen gezien. – [Wikipedia](#)

Binnen Evangelische gemeenten en Baptistenkerken wordt er wisselend mee omgegaan, de meeste volgen de lijn van de Protestantse kerken.

Het kerkelijk huwelijk is dus een invulling zoals de stroming deze zelf er aan geeft of gegeven heeft en niet in de Bijbel voorgeschreven. De Protestantse kerken sluiten eenvoudigweg aan bij de bestaande wetgeving en erkennen het huwelijk niet als ‘sacrament’. De in- of aankleding van de dienst, inclusief de manier van ‘inzegenen’ wordt op verschillende wijzen uitgevoerd.

Sacrament

Een sacrament is “een gewijde handeling in het christendom waardoor God komt tot de mens. In die zin staat een sacrament tegenover gebed en offer, waarin de mens nadert tot God. Verschillende sacramenten markeren een belangrijk moment in het leven van de gelovigen. Het begrip is afgeleid van het Latijnse *sacramentum*, dat (geloofs)geheim betekent.” — [Wikipedia](#).

De Here Jezus heeft twee opdrachten gegeven aan de gelovigen: het houden van het avondmaal (gedachtenismaal) en het dopen van gelovigen. Dat de Rooms Katholieke Kerk zeven sacramenten leert is dus mijns inziens gekunsteld – nog afgezien van het feit dat zelfs doop en avondmaal, in mijn ogen, [géén ‘sacrament’ zijn](#).

Kort samengevat: een kerkelijk huwelijk is *een traditioneel gebruik* dat niet verder terug gaat dan de 13e eeuw en, voorzover het de Protestantse kerken betreft, de 16e eeuw. Het is, in mijn ogen, wel een goéd gebruik. Immers, God een zegen vragen over je relatie kán simpelweg nooit fout zijn, integendeel.

Bijbelse huwelijk

In het Nieuwe Testament vinden we helemaal **geen** (praktische) aanwijzingen over hoe een huwelijk geregeld dient te worden – men ging gewoon uit van de lokale praktijk en wetgeving zoals die bekend was bij de Joden én de ‘heidenvolken’. En hoe ging dat in het Oude Testament? We lezen er niet eens zo gek veel over. We lezen over verschillende invullingen qua feestelijkheden (of niet).

Toch zegt de Bijbel natuurlijk wel het een en ander over het huwelijk en hoe we met deze relatievorm om dienen te gaan en wat het betekent om een huwelijk te sluiten waarin God centraal staat. Let wel: een huwelijk was, ook in de Bijbelse tijden, een “wereldlijke overeenkomst”. Men trouwde niet in de Tempel of synagoge en later ook niet binnen de (NT’sche) gemeente of kerk.

De sluiting van een levensverbintenis tussen man en vrouw heeft volgens het Oude Testament een publiek karakter. Hoe dit concreet zou moeten plaatsvinden, is echter niet vastgelegd. De passages die de wet van Mozes aan het huwelijk wijdt, hebben slechts betrekking op uitzonderingsgevallen. De totstandkoming van een levensverbintenis in het oude Israël vond plaats in overeenstemming met gebruiken van de toenmalige tijd. Evident is dat deze verbintenis publiek werd bekrachtigd als een gebeuren tussen familieverbanden. Eerst werd een voorlopig huwelijk gesloten (vergelijkbaar met een verloving), dat werd bevestigd met een bruidsprijs. Bij de huwelijksluiting zelf kon de vader van de bruid zijn dochter een bruidsschat meegeven. Het Oude Testament maakt verder melding van diverse voorwaarden voor een huwelijk, en afspraken over rechten en plichten, ook bij een eventuele scheiding. – Trouwen volgens het Oude Testamen (schrijver onbekend, cbonline)

Tegenwoordig heeft de Joodse traditie, vooral in het orthodoxe Jodendom, daar natuurlijk het één en ander aan toegevoegd – net zoals dat in onze kerkelijke traditie is gedaan. De huidige religieuze Joodse traditie als voorbeeld nemen, gaat dan ook niet aan.

Beeld van de relatie Christus en de Gemeente?

Een veelgehoorde opvatting, met name in orthodoxe en evangelische kringen is dat het huwelijk een beeld is van de verhouding die God heeft met ons mensen. En vervolgens verklaart men dan “Daarom is het huwelijk heilig”.

Het huwelijk wordt in de Bijbel echter gebruikt als *illustratie* van de relatie die Christus heeft met de Gemeente, de liefde die Hij voor Zijn Gemeente heeft. Die verhouding werd geschetst, vergeleken, met het menselijke referentiekader: de relatie tussen een man en een vrouw, een huwelijksrelatie zoals die toen bekend was en gepraktiseerd werd. Zoals een man het hoofd van de vrouw is, is Christus het hoofd van de Gemeente. Zoals een man zijn vrouw liefheeft, etc. heeft Christus zijn Gemeente lief. Dat is *illustratief*. Niet *normgevend*.

Vaak wordt het dus omgedraaid en wordt het huwelijk daarmee ‘vergeestelijkt’. Het huwelijk wordt dan als een beeld, een afspiegeling, gezien van de relatie tussen Christus en de Gemeente. Dat is, mijns inziens, een onjuiste manier van omgang met de tekst. Dan ga je al snel naar de *mystieke* kant neigen (zie eerder). De Bijbel zegt heel duidelijk dat het een bééld is, een illustratie is. Het zou ook gehuwden in een lastige positie brengen. Het *wéreldlijke* huwelijk wordt plots “heilig” verklaard. En dat, zie ook eerder, kan helemaal niet. Het is strijdig met de principes dat het seculiere huwelijk

in de kerk “erkend” wordt en ingezegend. Die inzegening geeft niet opeens een extra “mystieke” dimensie of maakt het huwelijk opeens heilig vanaf dat moment.

Wat leert de Bijbel over het Huwelijk?

Er zijn massa's boeken, video's en preken over dit onderwerp verschenen. Zoals ik eerder al zei is de (vooringenomen) interpretatie daarin vaak leidend. Men heeft, vanuit kerkelijk-theologisch perspectief, of vanuit bepaalde traditionele opvattingen, een beeld over wat het huwelijk is en interpreteert de Bijbelse tekst op grond daar van.

Context

Daarbij wordt vaak de geschiedkundige, historische, context volstrekt buiten beschouwing gelaten en worden de exegetische regels met voeten getreden.

Toen mijn vrouw en ik dertig jaar geleden in het huwelijk traden in een baptistenkerk sprak de (bekende) predikant die ons huwelijk inzegende na het uitwisselen van de ringen:

“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten; en die twee zullen tot één vlees zijn, zodat zij niet meer twee zijn, maar één vlees. Dus, **wat God samengevoegd heeft, laat de mens dat niet scheiden.**” Marcus 10:7-9

Dat laatste gaf hij erg veel nadruk. Dat begrijp ik wel, als in “ga hier niet lichtvaardig mee om” maar anderzijds is het soms simpelweg niet mogelijk verder te leven als echtpaar. Ik weet van de predikant dat hij, in latere jaren, echtparen geadviseerd heeft (en zelfs onder druk zette) om bij elkaar te blijven terwijl die absoluut niet bij elkaar hadden moeten blijven. Dergelijke biblicistische omgang met de Bijbel zorgt alleen maar voor (veel) leed!

Een dergelijke tekst is een letterlijk citaat, maar je moet nooit de context uit het oog verliezen. De context was *niet* de huwelijksluiting maar een *strikvraag over echtscheiding*. Jezus zegt hier dus dat wat God goed gemaakt heeft (het samengaan van man en vrouw in een relatie, de scheppingsorde) niet door mensen vanwege de hardheid van hun hart vernield moet worden. Immers, dat was wat daarvoor gevraagd werd?

En de Farizeeën kwamen naar Hem toe en vroegen Hem, *om Hem te verzoeken*, of het een man geoorloofd is zijn vrouw te verstoten. Maar Hij antwoordde en zei tegen hen: Wat heeft Mozes u geboden? En zij zeiden: Mozes heeft toegestaan een echtscheidingsbrief te schrijven en haar te verstoten. En Jezus antwoordde hun: Vanwege de hardheid van uw hart heeft hij dat gebod voor u geschreven. Marcus 10:2-5

Bijbelse principes

Het Bijbelse principe is dat de man en vrouw voor elkaar geschapen zijn. Dat principe is gegrond op het uitgangspunt dat de wereld goed was – zoals God haar geschapen had. We weten dat de zondeval dit veranderde.

Genesis 1:26, 27 leert ons dat man én vrouw door God geschapen zijn naar Zijn beeld:

“En God zei: Laten Wij mensen maken *naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis* [...] En God schiep de mens *naar Zijn beeld*; naar het beeld van God schiep Hij hem; *mannelijk en vrouwelijk* schiep Hij hen.”

Dat wordt zo nadrukkelijk gesteld dat we kunnen concluderen dat **het samenzijn van een man en een vrouw, in een huwelijk, een prachtig beeld van God is!** Het weerspiegelt Hem, “mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen”. Dát is “naar Ons beeld”, dat is **perfectie**.

De Bijbelse uitgangspunten zijn echter *alleen van toepassing voor wie wil leven naar Gods Woord*, de Bijbel. Immers, alleen een gelovige staat (vrijwillig) onder het (moreel) gezag van de Bijbel? De wereld staat daar buiten, *zij dienen een andere ‘heer’*.

Paulus herhaalt het basisprincipe uit Genesis, waarmee het dus overduidelijk een principe toepasbaar voor de gelovigen van de ‘genade-tijd’ wordt (na de opstanding):

“Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn.” ^{Efeze 5:31}.

En in Hebreëen 13:4 lezen we:

“Laat het huwelijk bij allen in ere zijn en het huwelijksbed onbevlekt, want ontuchtplegers en overspelers zal God oordelen.”

Een huwelijksrelatie onder Bijbels gezag is daarmee een relatie tussen (twee) personen die elkaar trouw zijn en blijven en alle aspecten van “Gods beeld” bevatten. Dat beeld (ver)breken is daarom in Gods ogen niet goed hoewel soms onvermijdelijk, vandaar de ‘scheidbrief’ in de wet van Mozes. Denk bijvoorbeeld aan overspel of geweld binnen een relatie.

In Spreuken 5:15-21 lezen we hier over:

Drink water uit je eigen bak, stromend water uit je eigen put. Laten je bronnen zich naar buiten toe verspreiden, de waterbeken op de pleinen. Laten ze van jou alleen zijn en van geen vreemde met jou. Moge je levensbron gezegend zijn en verblijd je over de vrouw van je jeugd: een zeer lieflijke hinde, een bevallig steengeitje. Laten haar borsten jou te allen tijde dronken maken, dool voortdurend rond in haar liefde. Waarom zou je, mijn zoon, ronddolen bij een vreemde vrouw, de boezem van die onbekende omarmen? Want de wegen van een man zijn vóór de ogen van de HEERE, Hij weegt al zijn sporen.

Het huwelijk is een ‘verbond’, een contract. En een contract breken doe je niet zomaar! Door *overspel* breek je het contract. Door je vrouw, of man, niet lief te hebben breek je het contract. Er wordt in dit verband wel verwezen naar Maleachi 2:13,14 waar we lezen:

In de tweede plaats doet gij dit: gij bedekt met tranen het altaar des Heren, onder geweent en gezucht, omdat Hij Zich niet meer tot het offer wendt, noch het uit uw hand aanneemt als Hem welgevallig. En dan zegt gij: Waarom? Omdat de Here getuige geweest is tussen u en de vrouw uwer jeugd, aan wie gij ontrouw geworden zijt, terwijl zij toch uw gezellin en uw wettige vrouw is.

Let wel: dit rechtstreeks op de huwelijksrelatie toepassen is een onjuiste exegese. Want het gaat hier over de vraag waarom God het volk van Juda niet meer hoort wanneer zij Hem aanroepen (v.11): **“Juda is trouweloos geweest en een gruweldaad is bedreven in Israël en in Jeruzalem, want *Juda heeft het heilige des Heren, dat Hij liefheeft, ontheilgd, en heeft de dochter van een vreemde god getrouwd.*”**

Hier wordt dus het beeld van een verbroken huwelijkscontract gebruikt als illustratie. Het laat echter wel zien hoe God denkt over de huwelijksrelatie.

Door de hele Bijbel heen is het aangaan van een huwelijk **een verplichting tot trouw zijn aan elkaar**. Zoals Paulus dan ook schrijft:

Vlucht weg van de hoerij. Elke zonde die een mens doet, blijft buiten het lichaam, maar wie hoerij bedrijft, zondigt tegen zijn eigen lichaam. Of weet u niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, Die in u is en Die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent? U bent immers duur gekocht. Verheerlijk daarom God in uw lichaam en in uw geest, die van God zijn.’ ^{1 Kor. 6:18-20}

Liefde en seksualiteit

Wanneer je gaat trouwen, doe je dat niet alleen maar omdat je iemand wel een aardige jongen of meid vindt. Dan zou er sprake zijn van een vriendschappelijke relatie. Je houdt van iemand, dat gaat veel verder!

Liefde kent in principe, Bijbels gezien, voornamelijk twee aspecten, de “agapè” liefde (goddelijk, geestelijk) en de “eros” – de lichamelijke liefde. Die lichamelijke liefde is dus voor de partner bestemd (zie ook eerder) en niet voor een ander!

‘Want dit is de wil van God: uw heiliging, dat u uzelf onthoudt van de ontucht en dat ieder van u zijn lichaam weet te bezitten in heiliging en eerbaarheid, en niet in hartstochtelijke begeerte, zoals de heidenen, die God niet kennen.’ ^{1 Thes. 4:3-5}

Paulus is heel helder hier over.

- “De liefde zoekt niet haar eigen belang” ^{1 Korinthe 13:5b};
- “Mannen, heb uw eigen vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente liefgehad heeft en Zich voor haar heeft overgegeven” ^{Efeze 5:25};
- “Laat de man aan zijn vrouw de verschuldigde bereidwilligheid** betonen en evenzo ook de vrouw aan haar man. De vrouw heeft niet de beschikking over haar eigen lichaam, maar de man. En evenzo heeft ook de man niet de beschikking over zijn eigen lichaam, maar de vrouw.” ^{1 Korinthe 7:3,4};

** De Engelse NET-vertaling is explicieter: “A husband should give to his wife *her sexual rights*, and likewise a wife to her husband.” – en dat is ook gewoon wat er bedoeld wordt.

“Wie seks ziet als een genotmiddel om te gebruiken met wie je toevallig in bed ligt, heeft niets begrepen van waar het voor bedoeld is. Wie er zo'n manier van leven opnahoudt zal nooit de voldoening leren kennen van échte seks tussen twee mensen die elkaar onvoorwaardelijke, levenslange trouw hebben beloofd. Het hoeft je dan ook niet te verbazen dat wedergeboren gelovigen duidelijk meer blijken te genieten van seks dan anderen.” ([Herschepping](#))

De liefde, echte oprechte liefde, voor elkaar is enorm sterk. Petrus schreef aan de gelovigen dat ze elkaar onderling lief moesten hebben want: “heb voor alles vurige liefde voor elkaar, want de liefde zal een menigte van zonden bedekken.” ^{1 Petrus 4:8}. De Here Jezus gaf het als gebod aan de gelovigen, om zich hier onderling aan te onderwerpen ^{Johannes 15:12}. Hoeveel te meer als (gelovig) echtpaar dan?

De Bijbelse Norm

Een huwelijk onder- en naar de **Bijbelse Norm** is daarom:

1. tussen een man en een vrouw – een beeld van Gods perfecte schepping!
2. een relatie waarin men onvoorwaardelijk van elkaar houdt en elkaar trouw is;
3. een relatie waarin men elkaar “het geestelijke en lichamelijke” gunt. Seksualiteit hoort bij een relatie, het is door God geschapen!

Dat is een huwelijk dat je zelf invult op die manier. Dat is geen huwelijk zoals de wetgever het voorschrijft maar wel de Hemelse Wetgever via Zijn Woord aan ons aangewezen heeft.

“Wees elkaar niets schuldig, behalve liefde, want wie de ander liefheeft, heeft de gehele wet vervuld.”

– Romeinen 13:8

Alle rechten voorbehouden ©2021 R. Brinkman

Meer weten?

Bezoek de website voor meer artikelen, bijbelstudies en video's over maatschappelijke, bijbelse en theologische onderwerpen.

Scan de QR-code om mijn website te bezoeken of klik op de link: <https://www.bijbelstudie.info>

